

uboge, a po 50 gold. požarni straži in veteranskemu društvu.

— Narodni poslanci deželnega zbora kranjskega so 18. dne t. m. izročili prošnjo predsedniku ministerstva grofu Taaffe-u, naj blagovoli posredovati pri Nj. Veličanstvu našem cesarji, da se kranjski deželni zbor razpusti in da se še pred prihodnjim zborovanjem nove volitve razpišejo. V svoji vlogi se sklicujejo naši kranjski poslanci na dva momenta, vsled katerih ta zbor ne more dalje legalno zborovati. Prvič so se vršile volitve leta 1877. pod takim krivičnim pritiskom, da se prava volja naroda na Kranjskem ni mogla svobodno izraziti, in drugič so svobodnejše volitve v državni zbor dokazale, da tista narejena a nenaturna stranka, katera zdaj vlada v kranjskem zboru, nima v kranjskem narodu nobene podloge. Slovenski poslanci so v javnih sejah 16. in 20. septembra 1878. leta in pozneje avtentično dokazali ogromne nepravilnosti in nepostavnosti, ki so se godile pri volitvah, a umetna in nemškutarska večina je vzlic temu vse volitve potrdila, vsled česar je deželnega glavarja namestnik dr. Jan. Bleiweis ta deželni zbor kot nelegalni zbor stigmatiziral. Volitve v državni zbor meseca junija t. l. so res eklatantni dokaz, da je sedanja večina deželnega zbora samo fikcija in da v narodu na Kranjskem nima nobene podloge, ker niti na kmetih niti v mestnih skupinah ni ne jedna osoba te večine v državni zbor izvoljena. Ako bi ta deželni zbor še naprej posloval, bil bi „unicum“ v celi Avstriji, ker bi imel večino, od ktere na kmetih in v mestih nikdo nima sedeža v državnem zboru. Iz teh razlogov prosijo slovenski poslanci, da se kranjski deželni zbor razpusti in novi izvoli na podlogi svobodnega in postavnega ali zakonitega voljenja.

— Baron Tauferer, katerega so kranjski veliko-posestniki volili v državni zbor za poslanca, je tudi dobil vabilo, naj pride na ustavaški „parteitag“ v Linc, pa sam neki misli, da nima „vestes nuptiales“ za ta zakoniti parlament, če mu ne bodo gospodje dr. Kaltenegger, Dežman in dr. Schrey „marschroute“ zapovedali.

— (Dva profesorja Slovenca) morata — kakor „Sl. Gosp.“ poroča — iz Maribora na Nemško: profesor dr. Purgaj gre v Gradec, prof. Müllner pa celó v Bregenc na Tirolsko. Na njuno mesto prideta dva Nemca, neki Heil in neki Mell. Zakaj? — to menda vé samo minister Stremayer.

— Toliko požarov imamo zadnje tedne okoli Ljubljane in na Kranjskem, da je res groza. Otroci s zažigalnicami so res včasih krivi, al tudi odrašeni ljudje — če ni hudobije vmes — so prenemarni z ognjem.

— (Na sprednjih nogah kopito, na zadnjih nogah pa parklje je imela telica), rojena v Rovtah v logaškem okraji in zaklana pri gosp. Fr. Arko-tu v Logatcu, ki je spačeni nožici poslal dr. Bleiweisu kot redko prikazen. Ker živinozdravniška šola ljubljanska ima v svojem muzeji mnogo živinskih spak, prilegla se bode tudi ta zanimiva spaka dobro tej zbirki. Gosp. Arkotu se javno zahvaljujemo za to pošiljatev z željo, naj bi tudi drugi po deželi množili muzej naše šole s takimi nenavadnimi najdbami.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Vladna „Wien. Zeit.“ je iz Monakova, kjer je one dni bival cesar, prinesla lastnoročna pisma od 12. avgusta, v katerih Nj. veličanstvo imenuje grofa Taaffea za ministerstva predsednika in

mu začasno izročuje vodstvo ministerstva notranjih oprav, dr. Stremayera za ministra pravosodja in mu začasno izročuje vodstvo ministerstva za nauk in bogastje, — generala baron Horsta potrjuje za ministra deželne brambe, — grofa Falkenhayna imenuje za ministra kmetijstva, — barona Korb-Waidenhaima pa za ministra kupčijstva, dr. Zemialkovskega (Poljaka) potrjuje za ministra brez posebnega področja in dr. Pražaka (Čeha) imenuje za ministra tudi brez posebnega področja, — E. Cherteku, oddelkinemu načelniku v ministerstvu financ, pa izročuje začasno vodstvo finančnega ministerstva.

— Ustavaski tukajšnji časniki in njim na čelu strašno napadajo novo ministerstvo. Ker čutijo, da jim je ura njihove mogočnosti odtekla, zdaj kar divjajo. Uže to je dokaz, da jim je Taaffe štrečno zmedel. Da bi organizirali bojni plan zoper tedanje vlado, sklicujejo ustavaški poslanci svoje privržence iz vseh dežel v shod 31. dne t. m. v Linc. Žalostni „parteitag“ bo to, kjer bodo na grobu svojega „liberalizma“ jeremijade peli! Pomenljivo je tudi to, da shod v Lincu bode v gostilnici „zum Krebsen“ (k raku). Rak leze nazaj, in liberalizem tudi gré očitno rakovo pot.

— Zdaj je tudi grof Andrassy na skoku in gotovo je, da odstopi brž, ko Nj. veličanstvo mu imenuje naslednika. Kedar se to zgodi, sme Avstrija zapeti: „Bog, tebe hvalimo!“ — Več o njem bomo pisali drugi pot. — Z Andrassyem pade tudi Tisza.

— Nekateri „statthalterji“ se premenijo: bar. Pino pride iz Trsta v Linc, — baron Widman pa iz Linca gre v Tirole, — v Trst pride bivši finančni minister baron de Pretis.

Iz Prage. — O novih ministrih piše „Pokrok“, glasilo dr. Riegerja, jako ugodno ter pravi: „Iz ne še popolnega novega ministerstva se dá uže razvideti, da prihodnja vlada ne bo strankarska z namenom, da bi hotela katero koli stranko zadušiti ali na steno pritiskati po besedah, ki je „Slovane na steno pritiskal“. Njeno geslo ni boj, ampak sprava, pomirljivost, zveza. Za nas Čeha je posebno važno to, kateri možje pridejo na tiste ministerske stole, ki so zdaj še brez ministrov ostali. Nadejamo se, da se bode novi vladi posrečilo, notranje državne zadeve v kolovoz pripraviti, na katerem bode mogoče, narode pomiriti in Avstriji srečnejšo prihodnost odpreti.“ Tudi „Nar. Listy“ pozdravljajo sicer novo ministerstvo, vendar obžalujejo, da ni noben slovanski poslanec minister postal, temuč, da so zopet le Nemci večino sedežev dobili.

Stajarsko. — 300 delavcev — kakor „Slov. Gosp.“ poroča — se je iz spodnjega Drauberga odpeljalo v Sisek, da se od ondod podajo v Bosno, železnico delat iz Zenice do Sarajeva.

Iz Bosne. — Časnik „Gr. Volksbl.“ poroča, da od 1. dne t. m. počenši nihče v Bosni ne sme brez dovoljenja gozdarske gospóske lesa, a tudi drv za kurjavo ne sekati. — 1. avgust je za Bosno pomenljiv dan: 1. dne avgusta lanskega leta je avstrijska armada došla v dolino Verbas in je tako kristjane bosniške rešila 400-letnega turškega jarma; Bošnjaki so avstrijsko godbo v Banjiluki z navdušenjem sprejeli, — in 1. dne letošnjega avgusta se jim je razglasila postava, da nikdo se ne sme brez dovoljenja dotakniti kakega gozdnega drevesa.